

ZAKON

O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet i primena zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima (u daljem tekstu: međunarodna pravna pomoć), u slučajevima kada ne postoji potvrđeni međunarodni ugovor ili kada određena pitanja njime nisu uređena.

Oblici međunarodne pravne pomoći

Član 2.

Međunarodna pravna pomoć obuhvata:

- izručenje okrivljenog ili osuđenog;
- preuzimanje i ustupanje krivičnog gonjenja;
- izvršenje krivične presude;
- ostale oblike međunarodne pravne pomoći.

Vršenje međunarodne pravne pomoći

Član 3.

Međunarodna pravna pomoć pruža se u postupku koji se odnosi na krivično delo koje u trenutku kada je zatražena pomoć spada u nadležnost suda države molilje.

Međunarodna pravna pomoć pruža se i u postupku koji je pokrenut pred organima uprave za delo koje je kažnjivo prema zakonodavstvu države molilje ili zamoljene države, u slučaju kada odluka upravnog organa može da predstavlja osnov za pokretanje krivičnog postupka.

Međunarodna pravna pomoć pruža se i po zahtevu Međunarodnog suda pravde, Međunarodnog krivičnog suda, Evropskog suda za ljudska prava i drugih međunarodnih institucija koje su osnovane međunarodnim ugovorom koji je potvrdila Republika Srbija.

Nadležni organi

Član 4.

Organi nadležni za pružanje međunarodne pravne pomoći su domaći sudovi i javna tužilaštva (u daljem tekstu: domaći pravosudni organi) određeni zakonom.

Pojedine radnje u postupku međunarodne pravne pomoći vrši ministarstvo nadležno za pravosuđe, ministarstvo nadležno za spoljne poslove i ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove.

Zahtev za međunarodnu pravnu pomoć dostavljen nenađežnom organu biće bez odlaganja upućen organu nadležnom za postupanje, o čemu će biti obavešten organ koji je dostavio zahtev.

Zamolnica

Član 5.

Zahtev za pružanje međunarodne pravne pomoći podnosi se u vidu zamolnice.

Zamolnica sadrži:

- 1) naziv organa koji je sačinio zamolnicu;
- 2) naziv organa kome se zamolnica upućuje, a ukoliko nije poznat njegov tačan naziv, oznaku „nadležni državni organ“, uz naziv zamoljene države;
- 3) pravni osnov za pružanje međunarodne pravne pomoći;
- 4) oznaku krivičnog predmeta, zakonski naziv krivičnog dela, tekst odgovarajuće odredbe zakona i sažet opis činjeničnog stanja;
- 5) opis radnje međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog za podnošenje zamolnice;
- 6) podatke o državljanstvu i druge lične podatke lica, odnosno naziv i sedište pravnog lica u odnosu na koje se traži međunarodna pravna pomoć, kao i njegovo svojstvo u postupku;
- 7) druge podatke koji mogu da budu od značaja za postupanje po zamolnici.

Zamolnica, kao i pismena koje dostavljaju pravosudni i drugi nadležni organi moraju da budu potpisani i overeni od strane nadležnog organa.

Zamolnica i pismena dostavljaju se sa prevodom na jezik zamoljene države ili prevodom na engleski jezik. Prevod mora da bude overen od strane sudskog tumača.

Zahtev za međunarodnu pravnu pomoć koji nije podnet u skladu sa odredbama ovog zakona vratice se radi ispravke ili dopune, uz određivanje roka koji ne može biti duži od dva meseca.

Dostavljanje zamolnice i drugih pismena

Član 6.

Zamolnica i druga pismena domaćeg pravosudnog organa dostavljaju se inostranom organu preko ministarstva nadležnog za pravosuđe. Na zahtev zamoljene države zamolnica i druga pismena dostavljaju se diplomatskim putem.

Zamolnica i pismena iz stava 1. ovog člana se pod uslovom uzajamnosti:

- 1) dostavljaju neposredno inostranom pravosudnom organu;
- 2) mogu u hitnim slučajevima dostaviti posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Zamolnica i druga pismena inostranog organa dostavljaju se domaćem pravosudnom organu u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana.

U slučajevima iz stava 2. ovog člana domaći pravosudni organ dostavlja kopiju zamolnice ministarstvu nadležnom za pravosuđe.

Prepostavke za pružanje međunarodne pravne pomoći

Član 7.

Prepostavke za pružanje međunarodne pravne pomoći su:

- 1) da krivično delo povodom kojeg se zahteva pružanje međunarodne pravne pomoći predstavlja krivično delo po zakonu Republike Srbije;
- 2) da za isto krivično delo nije pravnosnažno okončan postupak pred domaćim sudom, odnosno da krivična sankcija nije u potpunosti izvršena;
- 3) da krivično gonjenje, odnosno izvršenje krivične sankcije nije isključeno zbog zastarelosti, amnestije ili pomilovanja;
- 4) da se zahtev za pružanje međunarodne pravne pomoći ne odnosi na političko krivično delo ili delo povezano sa političkim krivičnim delom, odnosno na krivično delo koje se sastoji isključivo u povredi vojnih dužnosti;
- 5) da pružanje međunarodne pravne pomoći ne bi povredilo suverenitet, bezbednost, javni poredak ili druge interese od suštinskog značaja za Republiku Srbiju.

Izuzetno od stava 1. tačka 4) ovog člana, međunarodna pravna pomoć će biti pružena povodom krivičnog dela protiv međunarodnog humanitarnog prava za koje ne nastupa zastarelost.

O ispunjenosti prepostavki iz tač. 1. do 3. stava 1. ovog člana odlučuje nadležni pravosudni organ, a o ispunjenosti prepostavki iz tač. 4) i 5) stava 1. ovog člana odlučuje odnosno daje mišljenje ministar nadležan za pravosuđe.

Uzajamnost

Član 8.

Domaći pravosudni organi pružaju međunarodnu pravnu pomoć pod uslovom uzajamnosti. Na zahtev domaćeg pravosudnog organa, ministarstvo nadležno za pravosuđe daje obaveštenje o postojanju uzajamnosti.

Ako nema podataka o uzajamnosti, prepostavlja se da uzajamnost postoji.

Tajnost podataka

Član 9.

Državni organi dužni su da čuvaju tajnost podataka dobijenih u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći.

Podaci o ličnosti mogu da se koriste isključivo u krivičnom ili upravnom postupku u vezi sa kojim je podneta zamolnica.

Jezik

Član 10.

Postupak pružanja međunarodne pravne pomoći vodi se na srpskom jeziku.

Pred domaćim pravosudnim organom na čijem području su u službenoj upotrebi jezici nacionalnih manjina postupak iz stava 1. ovog člana vodi se i na njihovom jeziku, u skladu sa Ustavom i zakonom.

Troškovi

Član 11.

Troškove pružanja međunarodne pravne pomoći snosi zamoljena država, ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

Shodna primena zakona

Član 12.

Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći shodno se primenjuju odredbe Zakonika o krivičnom postupku i zakona kojima se uređuje organizacija i nadležnost sudova i javnih tužilaštava.

II. IZRUČENJE OKRIVLJENOOG ILI OSUĐENOOG

1. IZRUČENJE OKRIVLJENOOG ILI OSUĐENOOG STRANOJ DRŽAVI

1) Osnovne odredbe

Predmet izručenja

Član 13.

Izručenje okrivljenog ili osuđenog stranoj državi dozvoljava se:

- 1) radi vođenja krivičnog postupka za krivično delo za koje se prema zakonu Republike Srbije i zakonu države molilje može izreći kazna zatvora od godinu dana ili teža kazna;
- 2) radi izvršenja krivične sankcije koju je sud države molilje izrekao za krivično delo iz tačke 1) ovog stava u trajanju od najmanje četiri meseca.

Ako se zamolnica odnosi na više krivičnih dela od kojih pojedina ne ispunjavaju uslove iz stava 1. ovog člana, izručenje se može dozvoliti i za ova krivična dela.

Načelo specijaliteta

Član 14.

Ako izručenje bude dozvoljeno, izručeno lice ne može da bude krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju krivične sankcije ili izručeno trećoj državi za krivično delo izvršeno pre izručenja, a koje nije predmet izručenja.

Uslovi iz stava 1. ovog člana neće se primeniti:

- 1) ako se izručeno lice izričito odreklo garancije iz stava 1. ovog člana;
- 2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju države kojoj je izručeno u roku od 45 dana od dana uslovnog otpusta ili izvršene krivične sankcije, ili ako se vratilo na teritoriju te države.

Dokumentacija

Član 15.

Uz zamolnicu se prilaže sledeća dokumentacija:

- 1) sredstva za utvrđivanje istovetnosti okrivljenog ili osuđenog (tačan opis, fotografija, otisci prstiju i sl.);
- 2) uverenje ili drugi podaci o državljanstvu okrivljenog ili osuđenog;
- 3) odluka o pokretanju krivičnog postupka, optužnica, odluka o pritvoru ili presuda;
- 4) navođenje dokaza o postojanju osnovane sumnje.

Pretpostavke za izručenje

Član 16.

Pored pretpostavki predviđenih članom 7. ovog zakona, pretpostavke za izručenje su:

- 1) da lice čije se izručenje zahteva nije državljanin Republike Srbije;
- 2) da delo povodom kojeg se zahteva izručenje nije izvršeno na teritoriji Republike Srbije, protiv nje ili njenog državljanina;
- 3) da se protiv istog lica u Republici Srbiji ne vodi krivični postupak zbog krivičnog dela povodom kojeg se zahteva izručenje;
- 4) da po domaćem zakonu postoje uslovi za ponavljanje krivičnog postupka za krivično delo povodom kojeg se zahteva izručenje lica protiv kojeg je pravnosnažno okončan postupak pred domaćim sudom;
- 5) da je utvrđena istovetnost lica čije se izručenje zahteva;
- 6) da ima dovoljno dokaza za osnovanu sumnju odnosno da postoji pravnosnažna sudska odluka da je lice čije se izručenje traži učinilo krivično delo povodom kojeg se zahteva izručenje;
- 7) da država molilja da garancije da će u slučaju osude u odsustvu postupak biti ponovljen u prisustvu izručenog lica;
- 8) da država molilja da garancije da smrtna kazna koja je propisana za krivično delo povodom kojeg se zahteva izručenje neće biti izrečena, odnosno izvršena.

Sticaj zamolnica

Član 17.

Ako je više država molilja istovremeno podnelo zamolnice za izručenje istog lica zbog istog ili različitih krivičnih dela, odluka o izručenju će biti doneta uzimanjem u obzir okolnosti konkretnog slučaja, a naročito teritoriju na kojoj je krivično delo učinjeno, težinu krivičnog dela, redosled podnošenja zahteva, državljanstvo lica čije izručenje se zahteva i mogućnosti izručenja trećoj državi.

Odluka iz stava 1. ovog člana mora biti obrazložena.

2) Postupak za izručenje

a) Postupak pred istražnim sudijom

Postupanje sa zamolnicom

Član 18.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe dostavlja zamolnicu sudu na čijem području boravi ili se zatekne lice čije izručenje se zahteva. Ako to mesto nije poznato, policija utvrđuje gde se nalazi lice čije izručenje se zahteva.

Ako je zamolnica podneta u skladu sa čl. 5. i 15. ovog zakona, istražni sudija će izdati naredbu za dovođenje lica čije izručenje se zahteva. Naredbu izvršava policija koja odmah sprovodi to lice istražnom sudiji.

Pretresanje lica i prostorija i oduzimanje predmeta

Član 19.

Na zahtev države molilje istražni sudija može da naredi pretresanje lica čije se izručenje zahteva i prostorija u kojima to lice boravi.

Predmeti krivičnog dela pronađeni prilikom pretresanja i imovinska korist pribavljeni krivičnim delom privremeno će se oduzeti od lica čije izručenje se zahteva.

Privremeno oduzimanje iz stava 2. ovog člana traje do donošenja odluke o pritvoru ili drugoj meri za obezbeđenje prisustva lica čije izručenje se zahteva, ali najduže 48 sati od njegovog privođenja.

Ako se predmeti iz stava 2. ovog člana obavezno oduzimaju po zakonu Republike Srbije, istražni sudija ih privremeno može predati državi molilji uz uslov da budu vraćeni u roku koji on odredi.

U slučaju da izručenje bude dozvoljeno, predmeti i imovinska korist iz stava 2. ovog člana predaju se državi molilji.

Pouka o pravima

Član 20.

Kada ustanovi istovetnost lica čije se izručenje zahteva, istražni sudija ga obaveštava o razlogu dovođenja, dokazima na osnovu kojih se zahteva izručenje i poučava ga o pravima:

- 1) da nije dužno ništa da izjavi;
- 2) da može da uzme branioca;
- 3) da branilac prisustvuje njegovom saslušanju;
- 4) da može dati saglasnost da bude izručeno po pojednostavljenom postupku.

Ako se lice čije izručenje se zahteva odrekne prava na branioca ili ako ga ne obezbedi u roku od 24 sata od kada je poučeno o tom pravu, biće mu postavljen branilac po službenoj dužnosti.

O dovođenju lica čije izručenje se zahteva istražni sudija obaveštava javnog tužioca.

Saslušanje

Član 21.

Istražni sudija saslušava lice čije izručenje se zahteva o svim okolnostima bitnim za utvrđivanje postojanja pretpostavki za izručenje, a naročito o ličnim prilikama, državljanstvu, odnosu prema državi molilji i zahtevu za izručenje.

Saslušanju prisustvuju javni tužilac i branilac, koji mogu postavljati pitanja licu čije izručenje se zahteva.

O saslušanju se sastavlja zapisnik.

Pritvor

Član 22.

Nakon saslušanja istražni sudija može odrediti pritvor:

- 1) ako postoje okolnosti koje ukazuju da će se lice čije izručenje se zahteva sakriti ili pobeći u cilju ometanja postupka odlučivanja o zamolnici ili sproveđenja izručenja;
- 2) ako postoje okolnosti koje ukazuju da će lice čije izručenje se zahteva ometati prikupljanje dokaza u postupku izručenja ili u krivičnom postupku pred sudom države molilje.

Pritvor može trajati najduže do izvršenja odluke o izručenju, ali ne duže od godinu dana od dana pritvaranja lica čije izručenje se zahteva. Po isteku svaka dva meseca od pravnosnažnosti rešenja o određivanju pritvora sud po službenoj dužnosti ispituje da li postoje razlozi za produženje ili ukidanje pritvora.

Ako to opravdavaju posebni razlozi, istražni sudija može umesto pritvora odrediti drugu meru za obezbeđenje prisustva lica čije izručenje se zahteva.

Ispitivanje pretpostavki za izručenje

Član 23.

Istražni sudija će preduzeti odgovarajuće radnje radi utvrđivanja da li postoje pretpostavke za izručenje, odnosno za predaju predmeta iz člana 19. stav 2. ovog zakona.

Ako država molilja nije dostavila garancije u smislu člana 16. tač. 7. i 8. ovog zakona, istražni sudija će zatražiti da ih dostavi u roku koji ne može biti duži od 30 dana.

Nakon sprovedenih radnji iz stava 1. ovog člana istražni sudija dostavlja spise veću sastavljenom od trojice sudija (dalje: vanpretresnom veću).

Ako se protiv lica čije se izručenje zahteva pred domaćim sudom za isto ili drugo krivično delo vodi krivični postupak ili se ono nalazi na izdržavanju kazne zatvora ili druge krivične sankcije koja se sastoji u lišenju slobode, istražni sudija će o tome staviti belešku u spisima.

Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 24.

U hitnim slučajevima nadležni organ države molilje može podneti zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti lica čije izručenje će biti zatraženo;
- 2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela;
- 3) izjavu nadležnog organa države molilje o postojanju sudske odluke ili optužnog akta iz člana 15. tačka 3) ovog zakona;
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

Zahtev se domaćem pravosudnom organu ili policiji može podneti neposredno, preko ministarstva nadležnog za pravosuđe ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Pod uslovom uzajamnosti, raspisana međunarodna poternica se smatra zahtevom.

Postupanje po zahtevu

Član 25.

Policija lišava slobode lice na koje se odnosi zahtev iz člana 24. ovog zakona i odmah ga sprovodi istražnom sudiji.

Kada ustanovi istovetnost dovedenog lica, istražni sudija ga obaveštava o razlogu dovođenja i poučava ga o pravima iz člana 20. stav 1. tač. 1) do 4) ovog zakona.

Ako se lice čije izručenje se zahteva odrekne prava na branioca ili ako ga ne obezbedi u roku od 24 sata od kada je poučeno o tome, biće mu postavljen branilac po službenoj dužnosti.

Pritvor

Član 26.

Nakon saslušanja dovedenog lica istražni sudija može odrediti pritvor.

Rešenje o određivanju pritvora i pouku o roku za podnošenje zamolnice istražni sudija bez odlaganja dostavlja nadležnom organu države molilje u skladu sa članom 24. stav 3. ovog zakona, o čemu obaveštava javnog tužioca. Ako je dostava izvršena neposredno ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL), obaveštava se i ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Istražni sudija će ukinuti pritvor:

- 1) ako nadležni organ države molilje ne podnese zamolnicu u roku od 18 dana od dana pritvaranja;
- 2) ako prestanu razlozi zbog kojih je određen pritvor.

Na zahtev nadležnog organa države molilje istražni sudija može da produži rok iz tačke 1. stava 2. ovog člana najviše do 40 dana od dana pritvaranja.

Ako zamolnica ne bude podneta u propisanom odnosno određenom roku, lice se može ponovo pritvoriti jedino na osnovu člana 22. ovog zakona.

b) Postupak pred vanpretresnim većem

Odluke vanpretresnog veća

Član 27.

Nakon razmatranja spisa iz člana 23. stav 3. ovog zakona vanpretresno veće donosi rešenje o odbijanju izručenja ili o ispunjenosti prepostavki za izručenje.

Rešenje o odbijanju izručenja

Član 28.

Ako vanpretresno veće utvrdi da nisu ispunjene prepostavke iz čl. 7. i 16. ovog zakona, rešenjem će odbiti izručenje i bez odlaganja će ga dostaviti neposredno višem sudu.

Neposredno viši sud će, nakon saslušanja javnog tužioca i branioca lica čije izručenje se zahteva, potvrditi, ukinuti ili preinačiti rešenje iz stava 1. ovog člana.

Pravnosnažno rešenje o odbijanju izručenja dostavlja se ministarstvu nadležnom za pravosuđe, koje o tome obaveštava državu molilju.

Rešenje o ispunjenosti prepostavki za izručenje

Član 29.

Ako vanpretresno veće utvrdi da su ispunjene prepostavke iz čl. 7. i 16. ovog zakona, doneće rešenje o tome.

Protiv rešenja iz stava 1. ovog člana dozvoljena je žalba neposredno višem sudu u roku od tri dana od dana prijema rešenja.

Neposredno viši sud će, nakon saslušanja javnog tužioca, lica čije izručenje se zahteva i njegovog branioca, potvrditi, ukinuti ili preinačiti rešenje iz stava 1. ovog člana.

Pojednostavljeni izručenje

Član 30.

Lice čije izručenje se zahteva može biti izručeno po pojednostavljenom postupku, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Ako se lice iz stava 1. ovog člana saglasi sa tim da bude izručeno po pojednostavljenom postupku, istražni sudija će ga upoznati sa posledicama takve izjave i pitati da li je data dobrovoljno. O tome će se sastaviti zapisnik.

Saglasnost iz stava 2. ovog člana je neopoziva.

Zapisnik iz stava 2. ovog člana i spise istražni sudija odmah dostavlja vanpretresnom veću, koje donosi rešenje iz člana 29. ovog zakona. Protiv tog rešenja žalba nije dozvoljena.

Rešenje iz stava 4. ovog člana bez odlaganja se dostavlja ministru nadležnom za pravosuđe, koji postupa u skladu sa čl. 31 do 35. ovog zakona.

v) Postupak pred ministrom

Odluke ministra nadležnog za pravosuđe

Član 31.

Pravnosnažno rešenje o ispunjenosti prepostavki za izručenje dostavlja se sa spisima ministru nadležnom za pravosuđe.

Ministar nadležan za pravosuđe donosi rešenje kojim dozvoljava ili ne dozvoljava izručenje. Rešenje se dostavlja nadležnom sudu, licu čije izručenje je zahtevano, ministarstvu nadležnom za unutrašnje poslove i državi molilji.

Rešenje kojim se dozvoljava izručenje

Član 32.

U rešenju kojim dozvoljava izručenje ministar nadležan za pravosuđe može:

- 1) usloviti izručenje u smislu člana 14. stav 1. ovog zakona, osim ako se izručeno lice izričito odreklo tih garancija;
- 2) postaviti druge uslove za izručenje.

Rešenje kojim se ne dozvoljava izručenje

Član 33.

Rešenje kojim ne dozvoljava izručenje ministar nadležan za pravosuđe donosi:

- 1) ako nisu ispunjene prepostavke iz člana 7. stav 1. tač. 4) i 5) ovog zakona;
- 2) ako u postupku suđenja u odsustvu licu čije izručenje se zahteva nisu bile ostvarene garancije pravičnog suđenja.

Odlaganje izručenja

Član 34.

Ministar nadležan za pravosuđe može odložiti izvršenje rešenja iz člana 32. ovog zakona:

- 1) dok ne bude pravnosnažno okončan krivični postupak pred domaćim sudom koji se protiv lica čije izručenje je dozvoljeno vodi za drugo krivično delo;
- 2) dok lice čije izručenje je dozvoljeno ne izdrži kaznu zatvora ili drugu krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode.

Privremeno izručenje

Član 35.

Ministar nadležan za pravosuđe može odlučiti da u slučaju iz člana 34. ovog zakona dozvoli privremeno izručenje lica državi molilji:

- 1) ako to ne bi štetilo krivičnom postupku koji se vodi pred domaćim sudom;
- 2) ako država molilja pruži garancije da će privremeno izručeno lice biti pritvoreno i da će ga na zahtev ministra nadležnog za pravosuđe vratiti u Republiku Srbiju.

Uračunavanje vremena provedenog u pritvoru

Član 36.

Domaći sud će prilikom izricanja kazne zatvora uračunati vreme koje je privremeno izručeno lice provelo u pritvoru u državi molilji, odnosno neizdržani deo kazne će se za toliko umanjiti.

Uzimajući u obzir okolnost iz stava 1. ovog člana, ministar nadležan za pravosuđe može odlučiti da ne zahteva vraćanje privremeno izručenog lica.

Predaja okrivljenog ili osuđenog

Član 37.

Ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove izvršava rešenje kojim se dozvoljava izručenje.

Ministarstvo iz stava 1. ovog člana dogovara sa nadležnim organom države molilje mesto, vreme i način predaje okrivljenog ili osuđenog. Predaja se izvršava u roku od 30 dana od dana donošenja rešenja iz člana 32. ovog zakona.

Ako država molilja bez opravdanog razloga ne preuzme okrivljenog ili osuđenog dogovorenog dana predaje, on se pušta na slobodu. Na obrazloženi zahtev države molilje može biti određen drugi dan predaje.

2. IZRUČENJE OKRIVLJENOG ILI OSUĐENOGL REPUBLICI SRBIJI

Prepostavke za izručenje u Republiku Srbiju

Član 38.

Ako se protiv lica koje se nalazi u stranoj državi pred domaćim sudom vodi krivični postupak ili mu je domaći sud pravnosnažnom odlukom izrekao krivičnu sankciju, ministarstvo nadležno za pravosuđe može na zahtev nadležnog suda podneti zamolnicu.

Ako lice iz stava 1. ovog člana bude izručeno, protiv njega se može pokrenuti krivični postupak odnosno izvršiti krivična sankcija samo za krivično delo za koje je izručenje odobreno, osim ako se tog prava odreklo, a strana država nije postavila takav uslov.

Uz zamolnicu se prilaže dokumentacija iz člana 15. ovog zakona.

Uslovi za izricanje krivične sankcije

Član 39.

Ako je strana država odobrila izručenje uz određene uslove koji se odnose na vrstu ili visinu krivične sankcije koja se može izreći odnosno izvršiti, domaći sud je prilikom izricanja krivične sankcije vezan tim uslovima, a ako je reč o izvršenju već izrečene krivične sankcije, domaći sud koji je studio u prvom stepenu preinačiće odluku o krivičnoj sankciji u skladu sa postavljenim uslovima ako su oni u saglasnosti sa našim propisima u ovoj materiji.

Ako je izručeno lice bilo pritvoreno u stranoj državi zbog krivičnog dela zbog kojeg je izručeno, vreme koje je provelo u pritvoru biće uračunato u krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode.

Sprovođenje preko teritorije Republike Srbije

Član 40.

Ako strana država zahteva izručenje od druge strane države, a izručeno lice se ima sprovesti preko teritorije Republike Srbije, ministar nadležan za pravosuđe može stranoj državi koja je zahtevala sprovođenje odobriti sprovođenje lica ako su ispunjene pretpostavke iz čl. 7. i 16. ovog zakona.

Uz zamolnicu se prilaže dokumentacija iz člana 15. ovog zakona.

Troškove sprovođenja preko teritorije Republike Srbije snosi država molilja.

III. PREUZIMANJE I USTUPANJE KRIVIČNOG GONJENJA

1. PREUZIMANJE KRIVIČNOG GONJENJA OD STRANE DRŽAVE

1) Osnovne odredbe

Preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 41.

Pod uslovima predviđenim ovim zakonom nadležni javni tužilac može preuzeti krivično gonjenje protiv osumnjičenog ili okriviljenog za krivično delo koje spada u nadležnost suda države molilje.

Krivični spisi

Član 42.

Uz zamolnicu se prilaže original ili overeni prepis krivičnih spisa.

Pretpostavke za preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 43.

Krivično gonjenje određenog lica može se preuzeti ako su ispunjene pretpostavke iz člana 7. ovog zakona i jedna od sledećih pretpostavki:

- 1) da lice ima prebivalište ili boravište u Republici Srbiji;
- 2) da lice u Republici Srbiji izdržava kaznu zatvora ili drugu krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode.

2) Postupak po zamolnici

Dostavljanje zamolnice i krivičnih spisa javnom tužiocu

Član 44.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe dostavlja zamolnicu i krivične spise javnom tužiocu na čijem području lice za koje se zahteva preuzimanje krivičnog gonjenja ima prebivalište ili boravište, izdržava kaznu zatvora ili drugu krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode ili javnom tužiocu koji učestvuje u krivičnom postupku koji se protiv lica vodi za isto ili drugo krivično delo.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe dostavlja nadležnom javnom tužiocu i mišljenje o ispunjenosti pretpostavki iz člana 7. stav 1. tač. 4) i 5) ovog zakona.

Odlučivanje o preuzimanju gonjenja

Član 45.

Nadležni javni tužilac može odlučiti da preuzme gonjenje ako su ispunjene pretpostavke predviđene čl. 7. i 43. ovog zakona.

Obaveštenje države molilje i vraćanje krivičnih spisa

Član 46.

O odluci nadležnog javnog tužioca povodom zahteva za preuzimanje krivičnog gonjenja, kao i o pravnosnažnoj odluci donetoj u preuzetom krivičnom postupku, obavestiće se država molilje.

Ako preuzimanje krivičnog gonjenja ne bude prihvaćeno, stranoj državi se dostavlja obrazloženo obaveštenje i spisi dostavljeni uz zamolnicu.

Pravila preuzetog postupka

Član 47.

Preuzeti krivični postupak sprovodi se prema propisima Republike Srbije.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, u preuzetom krivičnom postupku neće se primenjivati odredbe o suđenju u odsustvu.

Procesna radnja preduzeta prema propisima države molilje izjednačava se sa procesnom radnjom preduzetom prema propisima Republike Srbije, osim ako to nije protivno osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka i međunarodnim standardima o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Krivična sankcija izrečena u preuzetom krivičnom postupku ne može biti stroža od krivične sankcije koja se može izreći prema pravu države molilje.

Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 48.

U hitnim slučajevima nadležni organ države molilje može podneti zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti lica za koje će biti zahtevano preuzimanje gonjenja;
- 2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela;
- 3) izjavu inostranog organa o postojanju sudske odluke ili optužnog akta iz člana 15. tačka 3) ovog zakona;
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

Zahtev se nadležnom javnom tužiocu ili organu policije može podneti neposredno, preko ministarstva nadležnog za pravosuđe ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Pod uslovom uzajamnosti, raspisana međunarodna poternica se smatra zahtevom.

Na postupanje po zahtevu shodno se primenjuju odredbe člana 25. i člana 26. st. 1. do 4. ovog zakona.

2. USTUPANJE KRIVIČNOG GONJENJA STRANOJ DRŽAVI

Ustupanje krivičnog gonjenja

Član 49.

Pod uslovima predviđenim ovim zakonom, stranoj državi može se ustupiti krivično gonjenje osumnjičenog ili okrivljenog za krivično delo koje spada u nadležnost domaćeg suda.

Krivični spisi

Član 50.

Uz zamolnicu se prilažu original ili overeni prepis krivičnih spisa.

Prepostavke za ustupanje krivičnog gonjenja

Član 51.

Zamoljenoj državi može se ustupiti krivično gonjenje određenog lica, ako su ispunjene prepostavke predviđene članom 7. stav 1. tač. 4. i 5. ovog zakona i jedna od sledećih prepostavki:

- 1) da lice ima prebivalište ili boravište u zamoljenoj državi;
- 2) da lice u zamoljenoj državi izdržava kaznu zatvora ili drugu krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode.

Ako je krivičnim delom oštećena Republika Srbija, njen državljanin ili pravno lice koje ima sedište na njenoj teritoriji, prilikom odlučivanja o ustupanju krivičnog gonjenja posebno će se ceniti mogućnost obezbeđenja imovinskopravnog zahteva i drugi interesi oštećenog.

Rešenje o pokretanju postupka

Član 52.

Rešenje o pokretanju postupka za ustupanje krivičnog gonjenja donosi:

- 1) javni tužilac, pre pokretanja krivičnog postupka;
- 2) istražni sudija, na predlog javnog tužioca, do stupanja optužnice na pravnu snagu;
- 3) vanpretresno veće, po pribavljenom mišljenju javnog tužioca, do početka glavnog pretresa;
- 4) veće, po pribavljenom mišljenju javnog tužioca, do završetka glavnog pretresa.

Protiv rešenja iz stava 1. tačke 1. ovog člana osumnjičeni ima pravo da izjavi prigovor neposredno višem tužiocu u roku od tri dana.

Protiv rešenja iz stava 1. tačka 2. do 4. ovog člana okrivljeni i javni tužilac imaju pravo žalbe neposredno višem суду u roku od tri dana.

Postupanje sa zamolnicom

Član 53.

Zamolnica i krivični spisi dostavljaju se zamoljenoj državi sa zahtevom da u najkraćem roku dostavi obaveštenje o svojoj odluci.

Ako zamoljena država u roku od šest meseci od kada joj je dostavljena zamolnica i spisi iz stava 1. ovog člana ne dostavi obaveštenje o svojoj odluci, domaći pravosudni organ će nastaviti krivično gonjenje.

Posledice pokretanja postupka za ustupanje krivičnog gonjenja

Član 54.

Nakon donošenja rešenja iz člana 52. stav 1. ovog zakona domaći pravosudni organ će preduzeti samo procesne radnje koje ne trpe odlaganje.

Domaći pravosudni organ nastaviće krivično gonjenje odnosno krivični postupak:

- 1) ako zamoljena država dostavi odluku da ne prihvata preuzimanje krivičnog gonjenja;
- 2) ako zamoljena država odustane od odluke o preuzimanju krivičnog gonjenja;
- 3) ako domaći pravosudni organ odustane od ustupanja krivičnog gonjenja pre nego što zamoljena država dostavi odluku o zamolnici.

Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 55.

U hitnim slučajevima domaći pravosudni organ može zamoljenoj državi podneti zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti lica za koje će biti zahtevano ustupanje krivičnog gonjenja;
- 2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela;
- 3) izjavu o postojanju sudske odluke ili optužnog akta iz člana 15. tačka 3) ovog zakona;
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

Zahtev se nadležnom organu zamoljene države može podneti neposredno, preko ministarstva nadležnog za pravosuđe ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

IV. IZVRŠENJE KRIVIČNE PRESUDE

1. IZVRŠENJE STRANE KRIVIČNE PRESUDE

Predmet izvršenja

Član 56.

Krivična sankcija izrečena pravnosnažnom presudom nadležnog suda države molilje može se izvršiti u Republici Srbiji u skladu sa odredbama ovog zakona.

Dokumentacija

Član 57.

Uz zamolnicu se prilaže overeni prepis krivične presude inostranog suda.

Pretpostavke za izvršenje

Član 58.

Krivična sankcija izrečena presudom nadležnog suda države molilje može se izvršiti ako su ispunjene pretpostavke predviđene članom 7. ovog zakona i jedna od sledećih pretpostavki:

- 1) da je osuđeni državljanin Republike Srbije;
- 2) da osuđeni ima prebivalište ili boravište u Republici Srbiji;
- 3) da osuđeni u Republici Srbiji izdržava krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode po ranije izrečenoj presudi.

Nadležnost suda

Član 59.

Za sprovođenje postupka po zamolnici mesno je nadležan sud prema poslednjem prebivalištu ili boravištu osuđenog lica na teritoriji Republike Srbije ili prema mestu izvršenja krivične sankcije.

Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 60.

U hitnim slučajevima nadležni organ države molilje može podneti zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti osuđenog;
- 2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela;
- 3) izjavu o postojanju pravnosnažne osuđujuće presude;
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

Zahtev se domaćem pravosudnom organu ili organu policije može podneti neposredno, preko ministarstva nadležnog za pravosuđe ili Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Pod uslovom uzajamnosti, raspisana međunarodna potermica se smatra zahtevom.

Na postupanje po zahtevu shodno se primenjuju odredbe člana 25. i člana 26. st. 1. do 4. ovog zakona.

Postupanje po zamolnici

Član 61.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe dostavlja nadležnom суду zamolnicu i overeni prepis strane krivične presude, kao i mišljenje o ispunjenosti pretpostavki iz člana 7. stav 1. tač. 4. i 5. i člana 63. tačka 4. ovog zakona.

Vanpretresno veće nadležnog suda odlučuje o zamolnici u sednici veća. O sednici veća obaveštavaju se javni tužilac i branilac koga sud postavlja po službenoj dužnosti.

Pre donošenja odluke sud će saslušati osuđenog o ispunjenosti pretpostavki za izvršenje.

Po završenoj sednici veća, sud donosi odluku o usvajanju ili odbijanju zamolnice. Prilikom donošenja odluke sud je vezan za činjenični opis krivičnog dela iz strane krivične presude.

Presuda o priznanju strane krivične presude

Član 62.

Ako usvoji zamolnicu, sud će presudom o priznanju strane krivične presude izreći krivičnu sankciju prema krivičnom zakonodavstvu Republike Srbije. Izrečena krivična sankcija ne može biti stroža od sankcije izrečene u stranoj krivičnoj presudi.

U izreku presude iz stava 1. ovog člana sud će uneti odluku o usvajanju zamolnice, naziv nadležnog suda države molilje, potpunu izreku strane krivične presude i izrećiće krivičnu sankciju. U obrazloženju presude sud će izneti razloge kojima se rukovodio prilikom izricanja krivične sankcije.

Protiv presude iz stava 1. ovog člana žalbu mogu da izjave javni tužilac, osuđeni i branilac.

Izvršenje presude iz stava 1. ovog člana, kao i donošenje odluke o uslovnom otpustu sprovodi se po pravu Republike Srbije.

Rešenje o odbijanju zamolnice

Član 63.

Rešenje o odbijanju zamolnice donosi se:

- 1) ako nisu ispunjene pretpostavke za izvršenje strane krivične presude;
- 2) ako se osnovano može zaključiti da je lice osuđeno zbog rasne, verske ili nacionalne pripadnosti ili političkog uverenja;
- 3) ako je presuda doneta u odsustvu osuđenog;
- 4) ako nisu bile ispunjene pretpostavke pravičnog suđenja.

Pravna sredstva

Član 64.

Sud države molilje koji je doneo krivičnu presudu koja se izvršava u Republici Srbiji odlučuje o vanrednim pravnim lekovima izjavljenim protiv presude.

O vanrednom ublažavanju kazne, amnestiji i pomilovanju osuđenog odlučuju nadležni organi države molilje i nadležni organi Republike Srbije.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe bez odlaganja obaveštava sud države molilje o odluci domaćeg suda ili drugog državnog organa koja dovodi do obustave izvršenja strane krivične presude.

2. IZVRŠENJE STRANE KRIVIČNE PRESUDE UZ PREMEŠTAJ

Izvršenje uz premeštaj

Član 65.

Državljanin Republike Srbije koji u stranoj državi izdržava krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode može biti premešten u Republiku Srbiju u cilju izdržavanja krivične sankcije.

Saglasnost za premeštaj osuđenog iz stava 1. ovog člana daje ministar nadležan za pravosuđe. Saglasnost može biti uskraćena ako je osuđenom u trenutku podnošenja molbe preostalo da izdrži manje od šest meseci krivične sankcije koja se sastoji u lišenju slobode.

Načelo specijaliteta

Član 66.

Ako bude premešten u Republiku Srbiju, osuđeni ne može da bude pritvoren, krivično gonjen ili podvrgnut izvršenju krivične sankcije za krivično delo izvršeno pre predaje, osim za delo za koje je premešten.

Odredba stava 1. ovog člana neće se primeniti:

- 1) ako se osuđeni izričito odrekao garancije iz stava 1. ovog člana;
- 2) ako osuđeni, iako je imao mogućnosti, nije napustio teritoriju Republike Srbije u roku od 45 dana od dana uslovnog otpusta ili izdržane kazne, ili ako se vratio na teritoriju Republike Srbije.

Dokumentacija

Član 67.

Uz zamolnicu se prilaže overeni prepis strane krivične presude i izjava osuđenog da je saglasan sa premeštajem.

Pretpostavke za premeštaj

Član 68.

Premeštaj osuđenog u Republiku Srbiju radi izvršenja strane krivične presude može se izvršiti ako su ispunjene pretpostavke predviđene članom 7. ovog zakona i jedna od sledećih pretpostavki:

- 1) da će izvršenje krivične sankcije u Republici Srbiji poboljšati izglede za društvenu rehabilitaciju osuđenog;
- 2) da je osuđeni saglasan sa premeštajem.

Postupak

Član 69.

Odredbe člana 61. stav 1, 2. i 4. i čl. 62. do 64. ovog zakona shodno se primenjuju na postupak izvršenja strane krivične presude uz premeštaj.

Izreka presude kojom se dozvoljava izvršenje strane krivične presude uz premeštaj sadrži i odluku kojom se odobrava premeštaj osuđenog.

3. IZVRŠENjE DOMAĆE KRIVIČNE PRESUDE

Predmet izvršenja

Član 70.

Izvršenje krivične sankcije izrečene presudom domaćeg suda može se zahtevati od strane države, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Dokumentacija

Član 71.

Uz zamolnicu se prilaže original ili overena kopija domaće krivične presude sa klauzulom pravnosnažnosti i izvršnosti.

Pretpostavke za podnošenje zahteva

Član 72.

Domaći sud može zahtevati izvršenje krivične presude u stranoj državi ako je ispunjena jedna od sledećih pretpostavki:

- 1) da je osuđeni državljanin strane države;
- 2) da osuđeni ima prebivalište ili boravište u stranoj državi;
- 3) da osuđeni izdržava u stranoj državi kaznu zatvora ili drugu krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode po ranije izrečenoj presudi.

Odluka o ustupanju izvršenja domaće krivične presude

Član 73.

Rešenje o pokretanju postupka za izvršenje domaće krivične presude u stranoj državi donosi vanpretresno veće suda koji je doneo presudu u prvom stepenu, po pribavljenom mišljenju javnog tužioca.

Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 74.

U hitnim slučajevima domaći sud može zamoljenoj državi podneti zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti osuđenog;
- 2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela;
- 3) izjavu o postojanju sudske odluke ili optužnog akta iz člana 15. tačka 3) ovog zakona;
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

Zahtev se nadležnom organu zamoljene države može podneti neposredno, preko ministarstva nadležnog za pravosuđe ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Postupanje sa zamolnicom

Član 75.

Zamolnica i dokumentacija se dostavljaju zamoljenoj državi uz zahtev da u najkraćem roku dostavi obaveštenje o svojoj odluci.

Ako se osuđeni nalazi na slobodi, od strane države se može zatražiti da ga liši slobode.

Posledice preuzimanja izvršenja domaće krivične presude

Član 76.

Ako zamoljena država preuzme izvršenje domaće krivične presude, postupak izvršenja krivične sankcije u Republici Srbiji se obustavlja.

Ako zamoljena država ne preuzme izvršenje domaće krivične presude ili ako osuđeni izbegne izvršenje krivične sankcije u zamoljenoj državi, nadležni sud u Republici Srbiji nastaviće postupak izvršenja presude.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe obaveštava inostrani organ o svakoj odluci suda ili drugog državnog organa koja ima uticaj na izvršenje domaće krivične presude.

4. IZVRŠENJE DOMAĆE KRIVIČNE PRESUDE UZ PREMEŠTAJ

Predmet izvršenja

Član 77.

Osuđeni koji u Republici Srbiji izdržava krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode može biti premešten u zemlju svog državljanstva odnosno prebivališta ili boravišta radi izdržavanja krivične sankcije u skladu sa odredbama ovog zakona.

Obaveštenje o mogućnosti izvršenja presude uz premeštaj

Član 78.

Sud koji je izrekao prvostepenu presudu ili zavod u kome osuđeni izdržava krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode obaveštava osuđenog o mogućnosti izvršenja domaće krivične presude uz premeštaj.

Molba za premeštaj

Član 79.

Zavodu ili sudu iz člana 78. ovog zakona osuđeni može podneti molbu za premeštaj.

Molbu iz stava 1. ovog člana može podneti i država čije državljanstvo ima osuđeni odnosno u kojoj ima prebivalište ili boravište, ako se osuđeni sa tim saglasi.

Odlučivanje o molbi za premeštaj

Član 80.

O molbi za premeštaj odlučuje vanpretresno veće suda koji je doneo prvostepenu presudu, po pribavljenom mišljenju javnog tužioca.

Sud će rešenjem odbaciti molbu za premeštaj ako je osuđenom licu u trenutku podnošenja molbe preostalo da izdrži manje od šest meseci krivične sankcije koja se sastoji u lišenju slobode.

Ako ne doneše rešenje iz stava 2. ovog člana, sud će rešenjem usvojiti ili odbiti molbu za premeštaj. Protiv rešenja se može izjaviti žalba.

Postupanje sa rešenjem o usvajanju molbe za premeštaj

Član 81.

Pravnosnažno rešenje o usvajanju molbe za premeštaj, domaća krivična presuda, tekst odgovarajuće odredbe krivičnog zakonika, molba osuđenog za premeštaj i izveštaj zavoda o vremenu koje je osuđeni proveo na izdržavanju krivične sankcije koja se sastoji u lišenju slobode dostavljaju se ministarstvu nadležnom za pravosuđe, radi upućivanja inostranom organu.

Izvršenje odluke o premeštaju osuđenog lica

Član 82.

Na osnovu pravnosnažne odluke inostranog organa kojom se prihvata premeštaj osuđenog, ministarstvo nadležno za pravosuđe izdaje nalog zavodu iz člana 78. ovog zakona da preda osuđenog policiji, koja ga sprovodi do strane države.

Uz nalog iz stava 1. ovog člana prilaže se rešenje o usvajanju molbe za premeštaj.

V. OSTALI OBLICI MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI

1. OSNOVNE ODREDBE

Predmet ostalih oblika međunarodne pravne pomoći

Član 83.

Ostali oblici međunarodne pravne pomoći obuhvataju:

- 1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svedoka i veštaka, uviđaj, pretresanje prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;
- 2) primenu mera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, pružanje simulovanih poslovnih usluga, sklapanje simulovanih pravnih poslova, angažovanje prikivenog islednika, računarsko pretraživanje i obrada podataka;
- 3) razmenu obaveštenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice; korišćenje audio i video-konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;
- 4) privremenu predaju lica liшенog slobode radi ispitivanja pred nadležnim organom države molilje.

Pretpostavke

Član 84.

Ostali oblici međunarodne pravne pomoći mogu se pružiti ako su ispunjene pretpostavke iz člana 7. ovog zakona i ako:

- 1) su ispunjeni uslovi predviđeni Zakonom o krivičnom postupku;
- 2) se pred domaćim sudom protiv istog lica ne vodi krivični postupak zbog krivičnog dela povodom kojeg se zahteva pružanje međunarodne pravne pomoći.

Načelo specijaliteta

Član 85.

Lice koje boravi u inostranstvu ne može biti lišeno slobode, pritvoreno ili krivično gonjeno za ranije učinjeno krivično delo dok se nalazi na teritoriji države molilje radi davanja iskaza u svojstvu oštećenog, svedoka ili veštaka u postupku za krivična dela povodom kojeg je pružena međunarodna pravna pomoć.

U pozivu će se posebno naznačiti da oštećeni, svedok ili veštak ima prava iz stava 1. ovog člana.

Dokumentacija

Član 86.

Uz zamolnicu se prilaže specifikacija troškova koji će biti isplaćeni svedoku ili veštaku.

Neprimenjivanje mera prinude

Član 87.

Svedok ili veštak koji se ne odazove na poziv nadležnog organa države molilje neće biti podvrgnut bilo kakvoj sankciji ili meri prinude, čak i ako je poziv sadržao takvu naredbu.

2. PRUŽANJE OSTALIH OBLIKA MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI STRANOJ DRŽAVI

Dostavljanje zamolnice

Član 88.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe dostavlja zamolnicu i mišljenje o ispunjenosti prepostavki iz člana 7. stav 1. tač. 4) i 5) ovog zakona sudu na čijem području treba preuzeti radnju.

Odlučivanje o zamolnici

Član 89.

Odluku o pružanju ostalih vidova međunarodne pravne pomoći sud donosi ceneći ispunjenost prepostavki iz čl. 7. i 84. ovog zakona.

Pravila postupka

Član 90.

Izuzetno od člana 12. ovog zakona, na zahtev nadležnog organa države molilje preuzimanje radnji ostalih oblika međunarodne pravne pomoći vrši se na način koji predviđa zakonodavstvo države molilje, ako to nije u suprotnosti sa osnovnim načelima pravnog poretku Republike Srbije.

Prisustvo inostranog organa

Član 91.

Na zahtev nadležnog organa države molilje da bude obavešten o preduzimanju ostalih oblika međunarodne pravne pomoći, sud ga obaveštava o mestu i vremenu preduzimanja radnje pravne pomoći.

Ako oceni da bi to doprinelo boljem razjašnjenju stvari sud može da odobri predstavniku inostranog pravosudnog organa da prisustvuje preduzimanju ostalih oblika međunarodne pravne pomoći.

Privremena predaja

Član 92.

Na zahtev države molilje, lice koje se u Republici Srbiji nalazi u pritvoru ili izdržava krivičnu sankciju koja se sastoji u lišenju slobode može biti privremeno predato radi ispitivanja u svojstvu svedoka ili veštaka.

Prepostavke za privremenu predaju

Član 93.

Privremena predaja lica iz člana 92. ovog zakona može se odobriti ako su ispunjene sledeće prepostavke:

- 1) da se lice saglasilo sa privremenom predajom;
- 2) da prisustvo lica nije neophodno u krivičnom postupku koji je u toku pred domaćim sudom;
- 3) da privremena predaja ne bi dovela do produženja lišenja slobode;
- 4) da ne postoje drugi važni razlozi protiv privremene predaje.

U slučajevima predviđenim stavom 1. ovog člana može se radi privremene predaje lica odobriti tranzit preko teritorije Republike Srbije.

Odlučivanje o zahtevu za privremenu predaju

Član 94.

Sud koji je doneo odluku u prvom stepenu može rešenjem odobriti ili odbiti privremenu predaju.

U izreci rešenja kojim se privremena predaja odobrava posebno će se naznačiti:

- 1) rok u kojem privremeno predato lice mora da bude vraćeno;
- 2) neophodnost njegovog zadržavanja u pritvoru do povratka.

Rešenje kojim se privremena predaja odbija mora biti obrazloženo.

Žalba

Član 95.

Protiv rešenja iz člana 94. ovog zakona lice čija se privremena predaja zahteva može izjaviti žalbu u roku od tri dana od dana prijema rešenja. O žalbi odlučuje vanpretresno veće u roku od 48 sati.

Zajednički istražni timovi

Član 96.

Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom ministra nadležnog za pravosuđe i nadležnog organa strane države mogu se formirati zajednički istražni timovi.

Odlaganje pružanja pravne pomoći

Član 97.

Sud može odložiti pružanje ostalih vidova međunarodne pravne pomoći ukoliko je to neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organom, a koji je u vezi sa dostavljenom zamolnicom.

O odlaganju pružanja ostalih vidova pravne pomoći obaveštava se nadležni organ države molilje, uz navođenje razloga za odlaganje.

Dostavljanje podataka bez zamolnice

Član 98.

Domaći pravosudni organi mogu, pod uslovom uzajamnosti, bez zamolnice dostavljati nadležnim organima strane države podatke o krivičnim delima i učiniocima, ako bi to bilo od koristi za vođenje krivičnog postupka u inostranstvu.

Dostavljanje podataka iz stava 1. ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnih postupaka u Republici Srbiji.

Domaći pravosudni organi mogu zahtevati od nadležnih organa države molilje kojima su dostavljeni podaci iz stava 1. ovog člana da ih obaveste o preduzetim radnjama i donetim odlukama.

Troškovi

Član 99.

Izuzetno od odredbe člana 11. ovog zakona, od države molilje može se zahtevati naknada troškova koji su nastali povodom veštačenja i privremene predaje lica.

3. ZAHTEVANJE OSTALIH OBLIKA MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI OD STRANE DRŽAVE

Dostavljanje domaćim državljanima u inostranstvu

Član 100.

Dostavljanje pismena domaćim državljanima u inostranstvu vrši se u skladu sa članom 6. ovog zakona, a može se vršiti i preko diplomatskog ili konzularnog predstavništva Republike Srbije.

U slučaju dostavljanja preko diplomatskog ili konzularnog predstavništva, ovlašćeni radnik diplomatskog ili konzularnog predstavništva Republike Srbije potpisuje dostavnicu kao dostavljač – ako je pismeno uručeno u samom predstavništvu, a ako je pismeno dostavljeno poštom dostavljanje se potvrđuje na povratnici.

Dostava licima sa diplomatskim imunitetom

Član 101.

Licima koja uživaju diplomatski imunitet pismena se dostavljaju diplomatskim putem.

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Prestanak važenja zakona

Član 102.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe Glave XXXII – Postupak za pružanje međunarodne pravne pomoći i izvršenje međunarodnih ugovora u krivičnopravnim stvarima (čl. 530. do 538) i Glave XXXIII – Postupak za izdavanje okrivljenih i osuđenih lica (čl. 539. do 555) Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05 i 49/07).

Započeti postupci međunarodne pravne pomoći

Član 103.

Postupci u kojima je do dana stupanja na snagu ovog zakona podneta molba za pružanje međunarodne pravne pomoći sprovešće se prema odredbama Glave XXXII – Postupak za pružanje međunarodne pravne pomoći i izvršenje međunarodnih ugovora u krivičnopravnim stvarima (čl. 530. do 538) i Glave XXXIII – Postupak za izdavanje okrivljenih i osuđenih lica (čl. 539. do 555) Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05 i 49/07).

Stupanje na snagu

Član 104.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.